

Hos Aug. Westin, 1847.

1. **P**rofwad du affigt noga, Om du will tåckas
 Gud, Då skall du alltid foga Din affigt efter
 hans bud.
 2. **E**hred du företager, Så sök Guds åra mest,
 Och ej hwad dig behagar, Om Gud skall bli dig
 nåst.
 3. **E**y söker du din åra, Och egennyttn din, Så
 måste du uppfåra Födrakt och ångsligt sinn'.
 4. **E**y ånden blir en snara Födr den sig sjelf har
 får, Och råkar i stor fara Om han ej waknar här.
 5. **E**n kan wål tyckas göra Det som syns stort
 och godt, — Men kunna Adam styra, Råds jag
 ej går så brådt.
 6. **M**ansafning bör anställas Hur man sig burit
 åt, Och dom på Adam falla Fast det skull' kosta
 gråt.
 7. **D**! att du wor' så snäller, Och pröfwade dig
 sjelf, Så kunde du bli fäller Och så en frälster själ.

Den första.

1. **P**rofwad du affigt noga, Om du will tåckas
 Gud, Då skall du alltid foga Din affigt efter
 hans bud.
 2. **E**hred du företager, Så sök Guds åra mest,
 Och ej hwad dig behagar, Om Gud skall bli dig
 nåst.
 3. **E**y söker du din åra, Och egennyttn din, Så
 måste du uppfåra Födrakt och ångsligt sinn'.
 4. **E**y ånden blir en snara Födr den sig sjelf har
 får, Och råkar i stor fara Om han ej waknar här.
 5. **E**n kan wål tyckas göra Det som syns stort
 och godt, — Men kunna Adam styra, Råds jag
 ej går så brådt.
 6. **M**ansafning bör anställas Hur man sig burit
 åt, Och dom på Adam falla Fast det skull' kosta
 gråt.
 7. **D**! att du wor' så snäller, Och pröfwade dig
 sjelf, Så kunde du bli fäller Och så en frälster själ.

14. Min Christen! ditt syndaelände blott känn;
 Den hjelpande Frälsaren lefwer ju än, Och öd-
 mjukas suckar barmhertigt han hör, Och ensaldens
 tillit lycksalig han gör.

Den Fjerde:
En Sommarvisa.

Alf ljuftig tid, När trån på marken bära frukt,
 All blad och blommor gifwa luft; Alf ljuftig tid!
 När foglar i skogen qwittra, Hwar på sitt sätt lof-
 siunga Gud, All blad och blommor titta Och ber-
 gen gifwa ljud.
 2. När wi wår tid I lund och ångar, skog och
 mark Allt intill åndan ljuftig park I ro och fröjd
 Får lefwa och afhöra En hårlig sång med klar mu-
 sik, Som hört har intet öra Den honom warde-
 rik.
 3. När appeln bår, Och allehanda hårlig frukt
 Med ljuftig smak, behaglig luft Och wårer här.
 När falla wattnet rinner Så klart som wore det
 kristall, Och man för solen finner Ett skul i luf-
 wan dal.
 4. Alf ljuftig tid! Är det ej lust att lefwa här,
 När man är fri från allt besvär, Alf ljuftig tid!
 Men ett bör man då märka Att döden alla gästa
 skall; Kan det ej ångslan verka Och ånda glädjen all.
 5. Betänk det wål Hur falsk den lustan wara
 må Som kan så snart en ånde få; Betänk det wål.
 I dag är man en herre, I morgon är man kall i
 mund, De större med de smärre Ha fallit allan stund.
 6. Rikdom och ståt, Och annat som här glin-
 dra må Jag icke mera påsar på, Ja ej grannlåt
 Men döden gör dem lika Igenom sina skarpa skott
 De fattige med de rika Dem tager han alla bort.
 7. Jag ej förstår Hwad hårlighet och fröjd för-
 sann Man här i werlden finna Kan Jag ej förstår,